

ĈAPITRO XII

ALICIO ATESTANTO

“JEN mi” ekkriis Alicio. Pro la eksciteco sin trovi alvokata, ŝi tute forgesis ke dum la lastaj minutoj ŝi tre multe kreskis; kaj tiel subite ŝi eksaltis supren, ke ŝi renversis per la jupo la ĵurintarujon, kaj faligis ĉiujn ĵurintojn sur la kapojn de la sube starantoj.

Jen ili kuŝis sur la planko kaj senhelpe baraktadis, rememorigante al ŝi kio okazis en la hejmo antaŭ unu semajno, kiam ŝi akcidente renversis el globo aron da ruĝaj fiŝoj.

“Ho, pardonu, mi petegas” “si ekkriis tre ĉagrenite, kaj komencis kiel eble plej rapide relevi ilin. La ĵus aludita akcidento ja venigis en ŝian kapon la ideon ke, se ŝi ne sukcesos tuj kolekti kaj residigi ilin, ili nepre mortos.

“La proceson oni ne povas daŭrigi” diris la Reĝo per tre serioza voĉo, “ĝis ĉiuj ĵurintoj residiĝos—*ĉiuj*.” Ripetante la lastan vorton, li fikse rigardis Alicion.

Alicio do reregardis al la ĵurintarujo, kaj vidis, ke pro sia eksciteco ŝi remetis la Lacerton kun

ALICIO ATESTANTO

123

la kapo malsupren. Pro tio la kompatinda besteto melankolie ŝvingadis la voston, sed tute ne povis rektigi sin. Elpreninte ĝin, ŝi restarigis ĝin konvene. Tamen *private* ŝi opiniis ke Sro. “Bil” havus egale saman valoron en la proceso, ĉu li sidus renversite aŭ kapsupre.

Kiam la ĵurintoj iom retransviliĝis post la renversiĝo, kaj oni trovis kaj redonis al ili la ardezojn kaj grifelojn, ili tuj komencis elskribi plenan historion de la akcidento, escepte nur la Lacerton, kiu pro la terura ŝoko sidis kun la buŝo malfermita kaj rigardis la plafonon.

— “Kion vi scias pri ĉi tiu afero?” la Reĝo demandis al Alicio.

“Nenion” ŝi respondis.

“Nenion ajn?” persistis la Reĝo.

“Nenion ajn.”

“Tio estas tre grava” diris la Reĝo turnante sin al la ĵurintoj.

Tiuj ĵus komencis skribi tion sur la ardezoj. Sed la Blanka Kuniklo tre sulkigis la brovojn, kaj faris al la Reĝo malaprobajn gestojn, dirante per tre respekta voĉo: “Kompreneble via Reĝa Moŝto intencis diri *malgrava*?”

“Malgrava, kompreneble” la Reĝo diris laute. Tamen, mallaŭtvoĉe li daŭre diradis al si: “grava, malgrava, malgrava, grava” kvazaŭ li eksperimentas kiu vorto havas la pli bonan sonon.

Kelkaj ĵurintoj skribis “grava,” aliaj skribis